

تحلیل کنش در فضای مجازی: مطالعه موردی چگونگی انتخاب اسامی مستعار در اتاق‌های گفت‌وگوی یا هو

رضا جاروندی^{۱*}، نازفر فرقانی^۲

(تاریخ دریافت ۸۹/۲/۲۲، تاریخ پذیرش ۸۹/۴/۱)

چکیده

استفاده از اینترنت در ایران نیز بهموزات جهان همواره رو به فزونی است و هر روز و هر ساعت بر تعداد کاربران این پدیده افزوده می‌شود. همین گسترش فراوان و ویژگی‌های انحصاری اینترنت توансه است بسیاری از وجوده زندگی روزمره را تحت تأثیر قرار دهد. یکی از ابعادی که اینترنت در آن توانایی‌های خود را به رخ می‌کشد، عرصه ارتباطات میانفردي است. کاربران اینترنت در این حوزه گونه‌ای جدید از ارتباطات را با ارزش‌ها، هنجارها و هژمونی متفاوت با زندگی روزمره خود فرا می‌گیرند. همین عامل باعث می‌شود تا آن‌ها با گونه‌ای جدید از ارتباط آشنا شوند. بی‌شك، یکی از ایزارهای ارتباط میان افراد جامعه، نامهایی است که افراد بر اشیاء، اشخاص و یا بر خود می‌نہند. این تحقیق در پی بررسی ویژگی‌های نامهایی است که افراد برای خود در اتاق‌های گفت‌وگو

۱. کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی و عضو هیئت علمی گروه مطالعات جوانان و مناسبات نسلی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی
*r.jarvandi@yahoo.com

۲. کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

انتخاب می‌کنند. در این پژوهش با استفاده از آرای بوردیو، گافمن و بحث حوزه عمومی که از سوی هابرماس ارائه شد و گسترش یافت، تلاش شده است اسامی مستعار ایرانیان در اتاق‌های گفت‌وگوی سایت یاهو تجزیه و تحلیل شود. به‌این منظور، از شیوه تحلیل محتوای کیفی و در مراحلی نیز از رایانه استفاده شده است. در مجموع، بیش از شصت‌صد اسم مستعار تحلیل، و در پایان نیز گونه‌شناسی این نامها ارائه شده است. در این تحقیق دریافتیم افراد گاه تلاش می‌کنند با استفاده از اسامی انتخابی، خود را به‌گونه‌ای دلیل‌برای دیگران بازمایی کنند و گاه با استفاده از طنز و اسامی ناهنجار، ارزش‌ها و روابط اجتماعی دنیا واقع را به سخره بگیرند.

واژه‌های کلیدی: فضای مجازی، اینترنت، اتاق گفت‌وگو، اسم مستعار، یاهو، جوانان.

مقدمه

بشر از گذشته‌های دور، علاوه بر آنکه اشیاء و پدیده‌های اطرافش را نام‌گذاری می‌کرده، همواره برای شناساندن خود به دیگران و تمایز از آن‌ها نامی را بر خویش می‌نهاهند. انتخاب این نام‌ها پیوسته تحت تأثیر شرایط اجتماعی که این نام‌ها در آن قرار داشتند، صورت می‌گرفته است. کسانی که نامی را بر کس دیگری اطلاق می‌کردند، در پی آن بودند تا بدان وسیله انرژی‌ها و روح درونی آن نام را با فرد مورد نظر پیوند بزنند. آفورد (۱۹۸۸) معتقد است تمام اسامی افراد از نظر لغتشناسی دارای اهمیت‌اند؛ اگرچه با دگرگونی بشر بسیاری از معانی یا از بین رفته و یا فراموش شده‌اند. در واقع، اسامی نمادهایی با معنای زبان‌شناسنخانی هستند که می‌توانند از نکاتی مانند ارزش افراد، اسطوره‌ها، زمان یا مکان و... در جامعه‌ای که در آن استفاده می‌شوند، خبر دهند. از سویی دیگر، اسامی بهنوعی افراد را مشروعيت و وجود اجتماعی می‌بخشند.

از گذشته تا امروز، گفت‌وگو درباره نام‌ها و ارتباط میان آن‌ها با اشیاء و چیزهایی که توسط آن‌ها نامیده می‌شوند، باعث اظهار نظرهای فراوان در میان فلسفه شده است. میل، راسل، فرگه و ویتنگشتاین و بسیاری دیگر از فیلسوفان به بحث‌های فراوانی در این‌باره پرداخته‌اند. جدای از فلسفه تحلیلی، زبان‌شناسان نیز به این مهم توجه کرده‌اند. اما آنچه در این میان مورد علاقه و توجه صاحب‌نظران حوزه علوم اجتماعی است، پیوند میان نام و فرایند نام‌گذاری با زمینه‌های اجتماعی آن است. نام‌هایی که جامعه برای اعضای خود برمی‌گزیند، از دیدگاه این

صاحب نظران، آرزوها، دستاوردها، خواست‌ها و چیزهای بالارزش و مقدس برای آن‌هاست. چیزهایی که برای اعضای جامعه‌ای مشخص اهمیت نداشته باشد، ممکن است در زبان آن جامعه نام معینی برای آن‌ها وجود نداشته باشد و یا تحت پوشش نام عامی قرار بگیرد که یک رشته پدیده‌های مرتبط به هم را نام‌گذاری می‌کند. اما آنچه برای جامعه اهمیت فراوان دارد، نه تنها یک نام بلکه گاه چندین نام دارد تا تفاوت‌های ظریفی را که گویندگان آن زبان در مورد آن چیز درک می‌کنند آشکار شود (بیتز و پلاگ، ۱۳۷۵). برای مثال در زبان کویا در هند جنوبی، میان هفت نوع نی خیزران تمایز گذاشته می‌شود؛ اما برای پدیده‌هایی مانند شبنم یا مه و برف نام‌های جداگانه‌ای وجود ندارد (همان‌جا).

جوامع و شرایط آن‌ها در میزان محبوبیت و مقبولیت نام‌ها و یا عدم اقبال به آن‌ها نقش دارند؛ اما میزان تأثیر جوامع بر نام‌گذاری به همین جا محدود نمی‌شود و اغلب دامنه این تأثیر تا تحریم و یا مشروعيت بخشیدن به یک نام ادامه می‌یابد. معیار تعیین این مشروعيت همواره از فیلتر نظام‌های مشروعيت‌بخش در جامعه می‌گذرد و در واقع آن‌ها هستند که پیشنهاد می‌کنند کدام نام برای اعضای جامعه مناسب و کدام نامناسب است. نکته موردن توجه در فرایند نام‌گذاری این است که این عمل همواره از سوی اجتماع انجام می‌شده است؛ یعنی در بعضی جوامع نام‌ها از سوی مناصب اجتماعی با صلاحیت‌داران آن‌ها برای افراد انتخاب می‌شوند و در بسیاری از جوامع امروزی نیز نام‌گذاری را والدین و با نظارت هژمونیک جامعه انجام می‌دهند. در هیچ‌یک از این موارد، فرد کمترین دخالت را در نام‌گذاری خود دارد.

در دهه‌های اخیر، با گسترش ارتباطات مجازی و بهویژه با ظهور اینترنت و گسترش فضا و بستری جدید، زمینه‌ای فراهم شد تا افراد نه تنها بتوانند نام خود را برای ورود به دروازه‌های این جهان -آن‌گونه که خود تمایل دارند- تعیین کنند بلکه تا حد زیادی بر عوامل معرف خود مانند سن، جنس، زبان و... نظارت داشته باشند. این بدان معناست که آن‌ها می‌توانند به دور از «سلیقه نام‌گذاران» معمول در جامعه (مانند والدین)، و جدای از اعمال فیلترهای مشروعيت‌بخش جهان واقع، برای خود نام برگزینند و بهوسیله آن خود را معرفی کنند.

طرح مسئله

اینترنت اگرچه در بد و پیدایش در اختیار ارتش ایالات متحده بود، در سال ۱۹۷۰ م به عنوان اولین شبکه اینترنتی جهان در آمریکا راه یافت و همراه با گسترش امکانات سخت‌افزاری، هر روز بیش از پیش جوامع گوناگون را تسخیر کرد و انقلابی شگرف در حوزه ارتباطات میان افراد پدید آورد. در ایران نیز اینترنت از ابتدای ورود توانست نفوذ چشمگیری در جامعه داشته باشد و با ارزان‌تر شدن استفاده از رایانه و اینترنت، از طبقات بالاتر جامعه به سطوح متوسط و پایین‌تر راه یابد. آمار نشان می‌دهد در سال ۲۰۰۰ م در ایران، تعداد استفاده‌کنندگان از این امکان ارتباطی ۲۵۰ هزار نفر بوده که این تعداد در سال ۲۰۰۷ م به ۷ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر رسیده است. این افزایش خیره‌کننده، آن هم در طول هفت سال، اهمیت پرداختن به آن را به عنوان پدیده‌ای نوظهور در جامعه ایران به نمایش می‌گذارد.

یکی از امکانات جدیدی که این وسیله ارتباطی در اختیار کاربران قرار می‌دهد و بسیار مورد توجه جوانان نیز است، امکان گفت‌و‌گو با دیگر کاربران یا همان چت^۱ است. جدید و ارزان بودن این امکان نسبت به دیگر تفريحات، تغییر نسبی شیوه‌های قدیمی گذران اوقات فراغت که به دلایل تغییر در بافت اجتماعی جامعه ایران رخ داده است و دلایل فراوان دیگر عواملی هستند که این امکان را برای جوانان هرچه بیشتر جذاب می‌کند و گاه آن را از وسیله‌ای برای سرگرمی به ابزاری برای برآوردن نیاز ارتقا می‌دهد. از ویژگی‌های بارز این گفت‌و‌گو، رودرورنشدن افراد مشغول به گفت‌و‌گو با یکدیگر و معرفی خود به طرف‌های گفت‌و‌گو به وسیله نوشته‌ها و نشانه‌هایی است که در اختیار دارد.

زمانی که هر فردی به قصد گفت‌و‌گو وارد اتفاق گفت‌و‌گو می‌شود، باید نامی برای خود برگزیند تا بدان وسیله شناخته شود. در واقع، انتخاب نام اولین ابزار او برای شناساندن خود به دیگران است. این نام مستعار^۲ با آگاهی فرد انتخاب می‌شود و احتمالاً مهم‌ترین عنصر در

1. Chat

2. Nickname

انتخاب او برای هم صحبتی از سوی دیگر افراد خواهد بود. فرد این نام را به دور از نظارت‌های رایج اجتماعی و در شرایطی (تا حدود زیادی) فارغ از هژمونی ارزش‌های رایج زندگی روزمره برمی‌گزیند تا خود را آن‌گونه که دوست دارد به دیگران معرفی کند. اهمیت بررسی نام‌های مستعار در این است که می‌توان از خلال آن‌ها به نیازها، دغدغه‌ها و آرزوهای این گروه پی برد. اولین گام در راه شناخت علمی و درست پدیده‌ها، تلاش برای دسته‌بندی آن‌هاست که شناخت و تحلیل درست‌تر آن‌ها را به دنبال خواهد داشت. این مقاله در پی آن است تا سinxشناسی نام‌های مستعاری را که توسط کاربران ایرانی اتاق‌های گفت‌و‌گوی یا هو انتخاب شده است، ارائه کند. در این نوشتار تلاش شده است به دو سؤال پاسخ داده شود:

۱. سinxشناسی اسامی مستعار انتخاب شده در اتاق‌های گفت‌و‌گو^۱ چگونه است؟
۲. ارتباط میان نام‌های انتخاب شده برای ورد به جهان مجازی با جهان واقعی چیست؟

پیشینهٔ تجربی و نظری مقاله

پیشینهٔ تجربی

تحقیقات بسیاری در مورد نام‌ها و فرایند انتخاب آن‌ها و اسامی مستعار در میان قبایل بدوى، به‌ویژه از سوی مردم‌شناسان انجام شده است؛ همچنین در مورد اسامی مستعاری که جوانان شهری در حوزه‌های متفاوت اجتماعی مانند مدارس و یا تیم‌های ورزشی برای خود انتخاب می‌کنند، پژوهش‌هایی انجام گرفته است. اما به‌ظاهر، در مورد انتخاب نام مستعار در اینترنت هنوز تحقیق قابل توجهی انجام نشده و یا به دست نویسنده‌گان مقاله نرسیده است. ویکتوریا بریکر^۲ و جورج کلترا^۳ در تحقیقی که نتایج آن را در سال ۱۹۷۰ م‌ه متنشر کردند، به شیوه‌ای تحلیلی، اسامی و به‌ویژه نام‌های مستعار را در زیناکانتان^۴ مورد بررسی قرار دادند.

1. Chat rooms
2. Victoria R. Bricker
3. George A. Collter
4. Zinacantan

آن‌ها شش دسته از اسمای مستعار را در میان مردم آنچا تشخیص دادند: ۱. القاب مادری اسپانیایی؛ ۲. القاب مادری سرخپوستی؛ ۳. اسم کوچک یک نزدیک مشهور؛ ۴. ارجاعی به شغل فرد؛ ۵. ارجاعی طنزگونه به ظاهر و یا منش ناهنجار فرد؛ ۶. اسم مستعار یکی از نزدیکان. جان مک‌گیچی^۱ در تحقیقی که نتایج آن را در سال ۱۹۷۸ منتشر کرد، به دنبال دسته‌بندی و ساختار اسمای مستعار دانشجویان بود. او با ۲۰۱ پرسشنامه اطلاعات مورد نظر خود را جمع‌آوری کرد و در پایان به تیپولوژی زیر از اسمای مستعار انتخاب شده رسید:

۱. ویژگی‌های فیزیکی: (الف) قد و وزن و مو، (ب) شباهت به حیوان، (پ) شباهت به انسان

کاملاً شناخته شده؛

۲. شیوه‌های عادتی: (الف) رشت‌ها و اداها، (ب) گویش؛

۳. همکاری در یک موضوع فکری؛

۴. ریشه‌های اجدادی یا جغرافیایی فرد؛

۵. عقاید و داشته‌های متمایز: (الف) شخصیت، (ب) عقاید سیاسی و مذهبی، (پ) مدارج

به دست آمده، (ت) سرگرمی‌های متمایز؛

۶. مخفف و یا از فرم افتاده نام: (الف) کوتاه‌شده و یا از فرم افتاده نام اصلی، (ب) حروف

ابتدا نام، (پ) نام کوچک، (ت) نام شیء یا فرد نزدیک به شخص؛

۷. اسمای موهن.

در ایران نیز اگرچه در زمینه اسمای مستعار پژوهشی مشاهده نشده، در باب نام‌گذاری و گفت‌وگو در اینترنت تحقیقات مستقلی صورت گرفته است. درباره تحولات نام‌گذاری، می‌توان به پژوهش‌های احمد رجب‌زاده و عباس عبدالی اشاره کرد. رجب‌زاده (۱۳۷۸) به بررسی و تحلیل نام‌گذاری در سه شهر اراک، همدان و بوشهر پرداخته است. وی با استفاده از پیشینه نام و نام‌گذاری، از یکسو ارتباط نام انتخابی را با مشخصات مختلف فرد و خانواده (همچون زبان و لهجه‌ای که می‌فهمند، مذهب، سطح تحصیلات، شغل، تسهیلات و امکانات،

1. John A. McGeachy

استفاده از رسانه‌ها و...) و از سوی دیگر تحول زمانی نام‌ها را بررسی کرده است. او با استفاده از شاخص‌ها، ارتباط نوع نام را با ویژگی‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کاویده است.

تحقیقی نیز در سال ۱۳۸۲ با عنوان تحول نام‌گذاری کودکان در میان چهار گروه قومی ایران توسط عباس عبدی انجام شده است. این پژوهش تحول نام‌گذاری را در اقوام بلوج، ترکمن، کرد و عرب در فاصله سال‌های ۱۳۷۸-۱۳۴۹ نشان می‌دهد. مطالعه عبدی از کاهش نسبت اسامی مصداقی افراد نزد فرزندان نسبت به والدین خبر می‌دهد.

از تحقیقاتی که در ایران درباره استفاده از اتاق‌های گفت‌و‌گو در اینترنت انجام گرفته است می‌توان به پژوهش محمد سعید ذکایی اشاره کرد که در سال ۱۳۸۲ بر روی ۱۷۲ نفر از کاربران اینترنت و اتاق‌های گفت‌و‌گو در تهران انجام داد. نتیجه پژوهش این بود که اغلب گفت‌و‌گوهای اینترنتی به شکل میدانی و برای سرگرمی و گفت‌و‌گوهای غیرجذی انجام می‌شود و برای تعداد اندکی نیز عاملی برای تقویت سرمایه‌های نمادین و فرهنگی به شمار می‌رود (ذکایی، ۱۳۸۳: ۲۲).

مرور تحقیقات پیشین گویای آن است که اگرچه تحقیقاتی درباره نام‌های مستعار انجام گرفته، اما هنوز پژوهش درخور ذکری در باب اسامی مستعار در فضای مجازی انجام نشده است. این مسئله در ایران پررنگ‌تر است؛ بهاین معنا که تاکنون اسامی مستعار انتخاب شده در فضای مجازی کمتر به عنوان زمینه‌ای برای تحقیقات اجتماعی در نظر گرفته شده است؛ به‌گونه‌ای که هیچ تحقیقی در این مورد به دست نویسنده‌گان مقاله نرسیده است. از این‌رو، این نوشتار را می‌توان یکی از اولین پژوهش‌ها در این حوزه قلمداد کرد؛ اگرچه دسته‌بندی‌ها و سinxشناسی‌هایی که در این تحقیقات انجام شده، در جستار حاضر نیز مورد نظر بوده و با تغییراتی مورد استفاده قرار گرفته است.

پیشینه نظری

انتخاب نام را در میان افراد حاضر در اتاق‌های گفت‌و‌گو می‌توان همچون کنشی که کنشگر در فضای اجتماعی مشخصی با ویژگی‌ها و مختصات خاص صورت می‌دهد، در نظر گرفت و آن

را در دو بستر: کشگر و ویژگی‌های او بررسی کرد. در این باب آرای بوردیو و گافمن -که نظریات خود را در قالب نظریه نمایشی ارائه کرده‌اند- می‌تواند روش‌کننده چگونگی اقدام به کنش از سوی کنشگران باشد. از سوی دیگر، مباحث حوزه عمومی و به‌ویژه آنچه هابرماس در این مورد گفته است و نیز دلالت‌های این بحث برای اینترنت و فضای کنش ارتباطی مورد نظر ما می‌تواند در ارائه تحلیل‌های مقاله حاضر یاری‌رسان باشد. منظور از کنش نیز در این مقاله همان انتخاب اسم مستعار است که معرف تجربی آن اسم مستعار به‌شمار می‌رود.

شیوه عمل کنشگران

عمل و منطق کنش انسان‌ها، آزادی انسان‌ها در انتخاب نوع کنش خود و یا میزان فرمانبری کنشگران در چارچوب‌های هنجاری جامعه، تلاش برای رهایی از قیدوبندهای هنجاری، شیوه‌ها و سیاست‌های کنشگران برای رویه‌رو شدن با این هنجارها و روش واکنش در برابر آن‌ها، همواره یکی از مهم‌ترین (و شاید مهم‌ترین) علایق نظریه‌پردازان علوم اجتماعی بوده است. اینکه مردم چگونه سپهرهای زیستی خود را بنا می‌کنند و آن را سر و شکل می‌بخشند، همواره مورد توجه روش‌شناسان مردم‌نگار بوده است. این گروه از پژوهشگران همواره در پی دریافت این نکته هستند که افراد چگونه در قالب تجربه‌های روزمره فرایندهای کلان زندگی را جاری می‌کنند. آنان معتقدند روش‌هایی که به‌وسیله آن زندگی روزمره خود را درمی‌یابیم نه تنها -آن‌چنان‌که تجربه‌های هنجارشکن نشان می‌دهد- در سامان دادن عملی سپهرهایی است که در آن‌ها زندگی می‌کنیم، بلکه در شیوه نگرش و دریافت خردپسند ما از جهان نیز نقش محوری دارند. بازیگران اجتماعی تجربه‌های خود را با تفسیر جهان به زبان تجربه‌های پیش‌زمینه‌ای ساختاری خود بهنجار می‌کنند (لال، ۱۳۷۹: ۷۱).

رویکرد انتقادی نیز کنشگران را همچون سوژه‌هایی فاقد قدرت و تخدیرشده در دست قدرتمدان می‌داند که با تبلیغات فرهنگی گستردۀ و هژمونی رسانه‌ای امکان هرگونه تصمیم‌گیری خردمندانه و بازنگری در کنش خود را از دست داده و تحت استیلای فرهنگی کامل زورمندان جامعه قرار گرفته‌اند. بنا بر استدلال نظریه انتقادی، استیلا از طریق سرکوب

ویژگی‌های سوژه عمل می‌کند. آزادسازی به معنای آن است که سوژه ویژگی‌های معرفّ جایگاهش را به منزله سوژه دوباره تصاحب کند (میلر، ۱۳۸۲: ۸۳) و این کار جز بارویکرد انتقادی کنشگران به خویشتن امکان‌پذیر نیست.

بوردیو در مقام نظریه‌پردازی که به منطق حاکم بر کنش انسان‌ها نظر دارد، بر این باور است که افراد اجتماع می‌توانند رفتارهایی عقلایی داشته باشند بدون اینکه عقلاً باشند. در جامعه‌شناسی اصلی وجود دارد و آن اینکه در آنچه عاملان اجتماعی انجام می‌دهند دلیلی هست که باید آن را یافت (بوردیو، ۱۳۸۱: ۲۰۴). او با طرح مفهوم فضای اجتماعی^۱، تلاش می‌کند تا ضمن تعریفی از شیوه ارتباط عناصر اجتماعی با یکدیگر، تحلیلی طبقاتی از کنش‌ها و انتخاب‌های افراد در جامعه ارائه کند. او فضا را مفهومی می‌داند که فهم آن متضمّن فهم دنیای اجتماعی در قالب روابط است. اگرچه فضای اجتماعی مورد نظر بوردیو ناپیداست و به لحاظ تجربی آشکار کردن آن دشوار، ولی آن را واقعی‌ترین واقعیت و اصل اساسی رفتارهای فردی و اجتماعی می‌داند (همان‌جا). او این فضا را موجودیتی غیریکپارچه می‌داند که در آن مدل‌های کوچک متمایزی از قاعده‌ها، مقررات و اشکال، که او آن‌ها را میدان^۲ می‌نماید، وجود دارد. میدان در واقع همان فضای روابط میان کنشگران است.

بوردیو «منازعه قدرت» را ویژگی اصلی میدان برمی‌شمارد. در این بین گفتار نیز به عنوان کنشی که از منطق حاکم بر دیگر کنش‌ها پیروی می‌کند، نتیجه دو «زنجبهۀ علت و معلولی» است. نخست، آمادگی و گرایش فرهنگی برای گفتن چیزهایی خاص، توانش زبان‌شناختی خاص و توانایی اجتماعی برای استفاده درست و درخور آن توانش است. دوم، «بازار زبانی» که به شکل مجازات‌ها و سانسورها درمی‌آید و آنچه را نمی‌توان گفت یا می‌توان گفت، تعریف می‌کند. از نظر او، روابط زبان‌شناختی همیشه روابط قدرت هستند و در نتیجه در محدوده‌های تحلیل صرفاً زبان‌شناختی نمی‌توان آن‌ها را توضیح داد.

1. Social space
2. field

بوردیو معتقد است، حتی ساده‌ترین مبادله زبان‌شناختی نیز شبکهٔ پیچیده و پر شاخ و برگی از روابط تاریخی را وارد صحنه می‌کند که میان سخن‌گو که از اقتدار اجتماعی معین برخوردار است، و مخاطب که این اقتدار را به درجات متفاوت باز می‌شناسد، و همچنین میان گروه‌هایی که هر یک به آن تعلق دارند، برقرار است.

به اعتقاد بوردیو، زبان یکی از عناصر اصلی مبارزه و رقابت‌هایی است که بر سر استفاده از فرهنگ درمی‌گیرد. او این گونه می‌پندرد که زبان از عناصر ذاتی فرایندهای بازتولید فرهنگی است و سهم بسیار مهمی در بازتولید شرایط اجتماعی حاکم کنونی دارد. با این حال، وی در نهایت می‌گوید زبان فقط در متن و زمینهٔ میدان معینی مورد استفاده قرار می‌گیرد و ویژگی‌های بیانی و لحن و آهنگ زبان نیز مدیون همین متن و زمینه است (همان، ۲۳۸). علاوه بر این، بوردیو نظریهٔ کنش خود را در قالب مفهوم عادت‌واره^۱ بیان می‌کند. وی در تعریف این مفهوم در کتاب طرحی از نظریهٔ عمل می‌گوید ساختارهایی که سازندهٔ محیطی خاص هستند (برای مثال شرایط مادی وجود که مشخصهٔ شرایط طبقاتی‌اند) «منش» را تولید می‌کنند. وی منش را نظام‌هایی از تمایلات بادوام و قابل تغییر و انتقال می‌داند که استعداد آن را دارند تا به مثابهٔ ساختارهای ساختاردهنده عمل کنند. در نظر بوردیو، منش به صورت اصولی درمی‌آید که مردم را قادر می‌کند بر کنش‌های خود نظارت داشته باشند بدون آنکه بر شرایط شکل‌گیری این اصول کنترل داشته یا از وجود آن‌ها آگاه باشند.

اما بوردیو برای بروز رفت از تعیین ساختاری محض، راهی پیش روی قرار می‌دهد. او می‌گوید اگر قرار است مفهوم منش به عنوان راهی برای فراتر رفتن از تعیین ساختاری برای تبیین کنش‌گران فراهم کند، باید شیوهٔ تغییر کردن منش و تعامل آن با عاملیت و ساختار آشکار شود. راز چنین تعاملی این است که با هر بار تغییر شرایط، منش در جهت همنوایی و مصالحه با شرایط مادی تغییر می‌کند. اما عاملیت در این مسئله چنین بروز می‌کند که شرایط مادی جدید از دریچهٔ منش فعلی ادراک می‌شود. پس همواره تعامل

1. Habitus

منش فعلی با شرایط فعلی، منش بعدی را پدید می‌آورد. وی در نهایت معتقد است منش همواره نقش میانجی‌گرانه دارد نه نقش اجرار و تعیین‌کننده (فاضلی، ۱۳۸۲: ۴۱).

نظریه گافمن

گافمن از جامعه‌شناسانی است که آرای وی در تحلیل چگونگی عملکرد افراد در فضای اینترنت مورد استناد و توجه قرار گرفته است. تلاش افراد در گفت‌وگو برای معرفی خود به شیوه دلخواه خویش یا دیگران، بر عهده گرفتن نقش‌هایی به دور از آنچه در زندگی روزمره به آن مشغول‌اند، تغییر نقش‌های جنسیتی خود و... همگی نمودهایی از ارتباط میان کنش‌های متقابل ما با اجراهای نمایشی مورد نظر گافمن است. او معتقد است افراد هنگام کنش متقابل با دیگران در تلاش‌اند تا آن جنبه‌هایی از خود را به نمایش بگذارند که مورد تأیید و پذیرش دیگران باشد و دیگران را تحت تأثیر قرار دهد. کنشگران امیدوارند خودی را که به حضار نشان می‌دهند همان چیزی باشد که تمایل دارند به دیگران معرفی کنند. به عبارت دیگر، علاقه‌مندند هویتی را بنا کنند که دیگران تأییدش کنند (برگ و لوکمان، ۱۳۷۵-۲۳۶-۲۴۰).

وی به منظور گسترش نظریه خود، به شباهت‌های میان اجراهای روزانه افراد با نمایش‌نامه می‌پردازد و اجزای آن را بررسی می‌کند. او با تفکیک میان جلوی صحنه و پشت صحنه، مکان نقش بازی کردن افراد را نیز معین می‌کند. گافمن در قالب مفهوم جلوی صحنه، میان محیط و نمای شخصی تمایز قائل می‌شود. محیط به صحنه فیزیکی گفته می‌شود که باید برای اجرای نقش کنشگران آماده باشد؛ معمولاً بدون این محیط، کنشگران نمی‌توانند ایفای نقش کنند. اما نمای شخصی به آن تجهیزات نمایشی گفته می‌شود که حضار آن‌ها را از آن اجراکنندگان می‌دانند و از آن‌ها انتظار دارند این تجهیزات را در صحنه با خود حمل کنند. در ادامه، گافمن نمای شخصی را به قیafe و منش تقسیم می‌کند. قیafe شامل آن چیزهایی است که منزلت اجتماعی نمایشگر را به حضار نشان می‌دهد. منش به یاد حضار می‌آورد که چه نوع نقشی را باید از نمایشگر در موقعیت معین انتظار داشته باشند (ریترز، ۱۳۷۴-۲۹۲-۲۹۳).

گافمن ادعا می‌کند رفتار افراد تا زمانی که در یک موقعیت قرار دارند، به وسیله هنجارها و ارزش‌های اجتماعی جهت داده می‌شود؛ هنجارهایی که مربوط به حضور در آن موقعیت هستند. این قواعد از میزان درگیر بودن فرد سرچشمه می‌گیرد و اینکه افراد بخواهند با همه یا تنها بعضی و یا با هیچ کسی تعامل داشته باشند، تأثیر بسزایی در آن‌ها دارد. او این ایده را بسط داد که این ویژگی‌های موقعیتی در اتفاق‌های گفت‌و‌گو شکل می‌گیرند و از طریق روابط تعاملی حفظ می‌شوند (Goffman, 1963: 113).

حوزهٔ عمومی

مفهوم حوزهٔ عمومی اگرچه در ابتدا بیشتر با دلالت‌های سیاسی مطرح شد و گسترش یافت، در تحلیل‌های مربوط به فضای گاه بیشتر -مجازی بیشتر رویکردی اجتماعی پیدا می‌کند. حوزهٔ عمومی عرصه‌ای است که در آن افراد به منظور مشارکت در مباحثت باز و علنی گرد هم می‌آینند. از نظر هابرمان، حوزهٔ عمومی به معنای دقیق کلمه عرصه‌ای است که هیچ حدودی بر فعالیت آن وضع نشده باشد؛ حوزهٔ عمومی حوزهٔ عقلانی و حقیقت‌یاب و حقیقت‌ساز جامعه است. این حوزه عرصهٔ فکر، گفت‌و‌گو، استدلال و زبان است. شروط مکالمه باز و آزاد در حوزهٔ عمومی متضمّن این اصل است که هیچ فرد یا گروهی نمی‌تواند در خارج از این حوزه، یعنی در عرصهٔ قدرت، مدعی شناخت بهتر خیر و صلاح جامعه باشد. پرسش‌هایی از قبیل آزادی، عدالت، برابری، عقلانیت و جز آن تنها در حوزهٔ عمومی هر جامعه‌ای ممکن است پاسخ داده شود و مورد پذیرش قرار گیرد. بنا بر نظر هابرمان، حوزهٔ عمومی ایده‌ای برگرفته از انبوه انسان‌هایی است که گرد هم می‌آیند تا موارد «علاقهٔ عمومی» یا «منفعت جمعی» را به بحث بگذارند.

حوزهٔ عمومی موردنظر هابرمان حد واسط میان دولت رسمی اقتدار عمومی -که بر ابزار اعمال خشونت نظارت دارد- و حوزهٔ خصوصی است و کارکرد فعل اجتماعی آن به تمایز قطعی و جدایی این دو حوزه وابسته است. هر کس بالقوه حق حضور در این فضا را دارد و هیچ کس نسبت به دیگری امتیازی ندارد. چنین موقعیتی است که نقش دولت‌مردان یا عناصر سرمایه‌دار و بانفوذ را هم ارز نقش شهروندان عادی می‌پنداشد. برای درک حوزهٔ عمومی مورد

نظر هابرماس، باید میان کنش ارتباطی و مباحثه تمایز قائل شد. کنش ارتباطی در زندگی روزمره پیش می‌آید؛ اما مباحثه صورتی از ارتباط است که از زمینه‌های تجربه و عمل جدا می‌شود و ساختارش به ما اطمینان می‌دهد که: اعتبار ادعاهای تووصیه‌ها و یا هشدارهای تخطی ناپذیر همان موضوع اصلی بحث را تشکیل می‌دهند؛ بحث کنندگان مگر به منظور محکزدن اعتبار داعیه‌های مورد بحث هیچ محدودیتی نباید داشته باشند؛ هیچ نیرویی به حجز قدرت استدلال بهتر نباید به کار گرفته شود؛ هیچ انگیزه‌ای مگر انگیزه جستجوی همیارانه حقیقت نباید در میان باشد (ریتر، ۱۳۷۴: ۲۱۴).

هابرماس معتقد است در جهان امروز برای گریز از ارتباطات تحریف شده، که در آن ملاک درستی مدعی قدرت و هژمونی صاحب مدعاست و نه قدرت استدلال وی، باید در فضای آزاد و خالی از سلطه، که منطق برندۀ شدن در آن تنها قدرت استدلال افراد است، به گفت‌وگو پرداخت. شاید اینترنت به عنوان فضایی خالی از استیلای عناصر تأثیرگذاری مانند نام، عنوان، ثروت و قدرت طرف‌های مشارکت‌کننده گفت‌وگو تا حد زیادی توانسته است به امر مورد نظر هابرماس نزدیک شود.

دیگر صاحب‌نظران نیز به اینترنت به عنوان نمودی از حوزه عمومی توجه نشان داده و آن را فضایی دانسته‌اند که به میزان زیادی توانسته است به عنوان مکانی برای گفت‌وگو بدون سلطه نقش‌آفرینی کند. آلینا تورنتون جنبه‌های امیدوارکننده اینترنت را به عنوان احیاکننده حوزه عمومی چنین بر می‌شمارد: ۱. توانایی گروه‌های ذی نفع کوچک برای یافتن یکدیگر و برقرار کردن ارتباط؛ ۲. توانایی افراد و گروه‌های کوچک برای معرفی خود و ارائه نظریاتشان به یکدیگر؛ ۳. دسترسی آسان به دیدگاه‌ها و نظریات گوناگون؛ ۴. ماندگاری مواد و اطلاعات در اینترنت؛ ۵. تعاملی بودن که باعث شکل‌گیری ارتباطات دوسویه بین فرستنده و دریافت‌کننده می‌شود (Thoronton, 2003: 123).

دستگاه نظری

اگر انتخاب اسم را کنشی بدانیم که کنشگران انجام می‌دهند، آن‌گاه باید آن را تحت تأثیر شرایط کنش تحلیل کرد؛ یعنی با توجه به چارچوب نظری ارائه شده می‌توان چنین تصور کرد که کنشگران -که در اینجا همان انتخاب‌کنندگان اسم‌های مستعارند- به‌گونه‌ای منطقی برای رسیدن به هدفی تعیین شده، بر اساس امکانات و شرایطی که فضای کنش در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد، دست به انتخاب اسم مستعار می‌زنند. در اینجا تلاش شده است تا منطق حاکم بر انتخاب اسم‌های مستعار از سوی انتخابگران (که همان کاربران اتاق‌های گفت‌وگو هستند) با نگاه به آرای بوردیو و منطقی که وی برای کنش در نظر می‌گیرد، تحلیل شود. در بحث در باب اهداف انتخاب‌کنندگان نام مستعار نیز نظریه نمایشی گافمن مورد توجه قرار می‌گیرد و تلاش می‌شود تا این اهداف از دیدگاه این نظریه درک شود. از دیگر سو، فضای مجازی به عنوان زمینه کنش، که خود شرایط ویژه‌ای دارد و این شرایط و الزامات و امکانات را به کنشگران القا می‌کند و بر نحوه عمل آنان تأثیر می‌گذارد، دارای اهمیت بسزایی است. فضای کنشی که انتخاب نام‌های مستعار در آن صورت می‌گیرد با بحث در باب حوزه عمومی و میزان احساس آزادی کنشگران توضیح داده می‌شود.

چارچوب روش‌شناختی تحقیق

تحقیق حاضر بر شیوه تحلیل محتوای کیفی مبتنی است. نخست اسامی مستعار افراد گفت‌وگوکننده در اتاق‌های گفت‌وگوی یاهو¹ انتخاب شدند و در ادامه، نام‌ها پس از کدگذاری، با کمک رایانه و نرم‌افزار spss تحلیل شدند. پس از تحلیل حدود شصت اسم مستعار، به نظر رسید «اشیاع نظری» مورد نظر به دست آمده است. علت انتخاب اتاق‌های گفت‌وگوی یاهو، عمومی بودن و آشنا بودن آن‌ها برای اغلب کاربران اینترنت در ایران است. معمولاً این اتاق‌ها نقطه آغاز آشنایی با چت در اینترنت به شمار می‌روند. این امر در تحقیقات

1. Yahoo

پیشین که درباره اتفاق‌های گفت‌وگو در ایران انجام شده، نشان داده شده است. تجربیات چندین ساله و پژوهش محققان نیز این موضوع را تأیید می‌کند.

قابلیت اعتماد: برای دست‌یابی به معادل کیفی روایی و پایایی دقیق‌تر از چندگانه‌سازی محققان^۱ استفاده شده است و آن، استفاده از چند محقق برای توجه به پاره‌ای از اطلاعات است (Jennings, 2001: 163).

واحد تحلیل و مشاهده در تحقیق، اسم مستعار است.

شیوه نمونه‌گیری و جمع‌آوری داده‌ها

نمونه‌گیری این تحقیق به صورت همه‌شماری انجام شد؛ ضمن اینکه تلاش شد عنصر زمان به عنوان عاملی تأثیرگذار در کمیت و کیفیت مشارکت‌کنندگان در اتفاق‌های گفت‌وگو کنترل شود. به این صورت که طی دو ماهی که نمونه‌گیری و تحلیل اسامی مستعار افراد انجام می‌شد، روزهای تعطیل و غیرتعطیل، شادی و عزا، و صبح و عصر و نیمه شب مورد توجه قرار گرفت و تلاش شد تا با کنترل عامل زمان، نمونه دقیق‌تری به دست آید.

برای جمع‌آوری اطلاعات نیز پس از ورود به هر اتفاق، اسامی تمام افراد حاضر در آن ثبت و تحلیل می‌شد. نامهایی که ملیت آن‌ها مورد تردید بود، با شیوه‌های متفاوت بررسی می‌شد و در بیشتر موارد نتیجه موفقیت‌آمیزی برای تعیین این متغیر به دست می‌آمد و در غیر این صورت داده مورد نظر حذف می‌شد. فرایند جمع‌آوری اطلاعات، که در این تحقیق بنا به روش اتخاذ شده همزمان با دسته‌بندی و کدگذاری اطلاعات بود، در سال ۱۳۸۷ و در ماههای خرداد و تیر انجام شد. برای تحلیل داده‌ها نیز اسامی جمع‌آوری شده از هر اتفاق گفت‌وگو که حدود ۳۵ اسم مستعار بود، از سوی پژوهشگران کدگذاری و دسته‌بندی می‌شد و پس از آنکه اشباع نظری حاصل می‌شد، دسته‌های پدیدآمده مورد تحلیل نظری قرار می‌گرفت.

1. Investigator Triangulation

تحلیل تجربی

این نوشتار در صدد پاسخ‌گویی به دو سؤال اصلی است که در آغاز مقاله به آن اشاره شد. سخن‌شناسی اسامی مستعار بر اساس نظریه گافمن پاسخ داده می‌شود و ارتباط اسامی انتخاب شده با جهان واقعی از دیدگاه نظریه بوردیو و منطقی که وی بر زبان و کنش‌های زبانی حاکم می‌داند جست‌وجو می‌شود که این مورد بیشتر در بخش نتیجه‌گیری بحث شده است. پس از جمع‌آوری اسامی مستعار، تلاش شد تا نام‌ها رمزگشایی و در طبقات متناسب گنجانده شود. در جدول شماره یک طبقه‌بندی کلی اسامی مستعار در ده ردیف مشاهده می‌شود. اگرچه این امکان هست که در مواردی ردیف‌های جدول با یکدیگر تلفیق شود، با این‌همه دقت بیشتر و ارائه جزئیات در طبقه‌بندی بر خلاصه کردن جدول ترجیح داده شده است. (گفتنی است نمونه‌ها و مصادیق جدول‌ها در نتیجه‌گیری آمده است). آن‌گونه که در جدول نیز آمده است بعضی از دسته‌ها با تحقیقاتی که بر افراد در جهان واقعی انجام شده، همخوانی دارد؛ اما بعضی دیگر بنا به ویژگی‌های خاص این تحقیق پدید آمده‌اند.

جدول ۱ طبقه‌بندی کلی اسامی مستعار

درصد	فراوانی	آنچه فرد دوست دارد خود را با آن معرفی کند
۳۳	۲۰۱	مشتق یا کامل اسم فرد
۱/۶	۱۰	نام خود و نزدیکان
۱/۴	۹	فرهنگ عامه (تولید داخل کشور)
۴/۶	۲۸	فرهنگ عامه (تولید خارج کشور)
۱۸/۴	۱۱۲	جملات ادبی و احساسی
۵/۹	۳۶	ویژگی‌های شخصیتی و رفتاری
۱۷/۹	۱۰۹	نام خود به همراه جنبه‌ای از شخصیت
۴/۱	۲۵	نام مکان و یا اعلام وابستگی به مکانی جغرافیایی
۴/۱	۲۵	اسامی دیگر
۸/۹	۵۴	نامعلوم و یا نامفهوم
۱۰۰	۶۰۹	کل

جدول بالا طبقه‌بندی اسامی مستعار را نشان می‌دهد. براساس داده‌های جدول، پس از اسم واقعی فرد و یا کلمات برگرفته از آن که ۳۳درصد اسامی را داراست، جمله‌ها یا شبه‌جمله‌های ادبی و احساسی با ۱۸/۴درصد بیشترین آمار را به خود اختصاص می‌دهد. پس از این دو دسته، بیشترین آمار به ترکیبی از نام واقعی با بیان وجهی از شخصیت فرد اختصاص دارد. همان‌گونه‌که در این جدول نیز دیده می‌شود، افراد به شیوه‌های گوناگون سعی می‌کنند جنبه‌ای مناسب از شخصیت خود را برجسته کنند و خود را با آن نشان دهند. گروه کمی از کاربران اتفاق‌های گفت‌وگو نیز تلاش می‌کنند و استگاهای مکانی و جغرافیایی خود را به نمایش بگذارند که این گروه ۱/۴درصد از کل نام‌ها را دارا هستند. درصد دیگری از افراد نیز نام‌های افراد یا سوژه‌های دیگر را بدون هیچ‌گونه تغییری انتخاب می‌کنند. گروهی از نام‌ها نیز یا به شکلی نامفهوم و نامعلوم انتخاب شده و یا قابل رمزگشایی برای محققان نبوده‌اند که آن را می‌توان به تلاش برای ناشناس ماندن این افراد تعبیر کرد.

- برخی افراد در برگزیدن نام مستعار از تشییه استفاده، و خود را به چیزها یا اشخاص دیگر مانند می‌کنند. تعداد این اسامی هشتاد نام بود که بر حسب نوع تشییه‌های در جدول زیر نشان داده شده است.

جدول ۲ بررسی تشییه‌های موجود در اسامی مستعار

تشییه	جسمی	حیوان یا گیاه	تشییه به اسامی خاص	استفاده از نام فرد دیگر به تنها	کل
فراوانی	۷	۳۰	۳۰	۱۳	۸۰
درصد	۸/۷۵	۳۷/۵	۳۷/۵	۱۶/۲۵	۱۰۰

در جدول بالا اسامی از لحاظ اینکه دارنده آن، ویژگی جسمی خود را برجسته کرده باشد و یا خود را به حیوان یا گیاه خاصی شبیه دانسته باشد و یا اسم فرد مشهوری را برای خود برگزیده باشد، بررسی شده‌اند. براساس داده‌های جدول، اگرچه ۱۳درصد افراد این ویژگی را داشته‌اند، بی‌توجهی حدود ۸۷درصد صاحبان اسامی درخور تأمل است.

- گاهی افراد برای خود اسمی انتخاب کرده‌اند که دارای ویژگی‌های طنز و فکاهی و یا وجوه جنسی است. تمام این نام‌ها در قالب اسمی ناهنجار بررسی شده‌اند که در مجموع شصت اسم از کل نام‌های مستعار مورد تحلیل را شامل می‌شوند.

جدول ۳ بررسی ناهنجاری در اسمی مستعار

اسامی ناهنجار	جنسی	طنز و فکاهی	کل
فراوانی	۲۳	۳۷	۶۰
درصد	۳۸/۳۳	۶۱/۶۷	۱۰۰

منظور از ناهنجاری در این بررسی چیزی است که به دور از ارزش‌های رایج اجتماع باشد و الزاماً هنجرهای اخلاقی موردنظر نبوده است. پیشتر گفتیم که افراد برای تغییر شرایط فضای اجتماعی خود گاه هنجرهای رایج جامعه را به سخره می‌گیرند. در جدول بالا نامهایی که این ویژگی را داشته‌اند، از دو منظر: اسمی جنسی و اسمی طنز و فکاهی به دور از هنجرهای رایج زندگی روزمره تحلیل و بررسی شدند. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، ۳۸/۳۳ درصد از صاحبان اسمی ناهنجار اسمی جنسی را برای خود انتخاب کرده و ۶۱/۶۷ درصد نیز اسمی طنز و فکاهی را برگزیده‌اند. گفتنی است کل این نام‌ها شصت عدد بوده که حدود ۱۰ درصد از تمام نام‌های مورد بررسی را شامل می‌شود. این افراد خود را از قیدوبند هنجرهای اجتماعی رایج در جهان واقع رها کرده و به گونه‌ای این هنجرهای را به طنز گرفته‌اند.

- در ادامه صفاتی که افراد برای خود برگزیده‌اند، از لحاظ بار اجتماعی مثبت و یا منفی تحلیل شد. در جدول زیر ۲۲۲ صفتی که از سوی افراد انتخاب شده است، به لحاظ مثبت و یا منفی بودن نمایش داده شده است.

جدول ۴ کیفیت صفات در اسامی مستعار

کیفیت صفت داده شده	صفت مثبت	صفت منفی	کل
فراوانی	۱۴۰	۸۲	۲۲۲
درصد	۶۳	۳۷	۱۰۰

منظور از مثبت یا منفی بودن آن است که از لحاظ زبانی تشبیه افراد به آن چیزها در جهان واقع امری پسندیده است، مانند واژه گل و یا ناپسند است، مانند واژه گرگ. براساس داده‌های جدول، حدود ۶۳درصد خود را با صفت مثبت، و ۳۷درصد خود را با صفت منفی معرفی کرده‌اند.

- ایرانی یا خارجی بودن اسامی انتخاب شده نیز از دیگر ویژگی‌هایی بود که مهم بهنظر می‌رسید و از این روی مورد تحلیل قرار گرفت و نتایج آن در جدول زیر نشان داده شده است.

جدول ۵ ویژگی‌های اسامی مستعار مورد بررسی از نظر ایرانی و غیرایرانی بودن

ویژگی	سامی کاملاً ایرانی	سامی دارای حداقل بخشی غیرایرانی	نامشخص	کل
۳۶۶	۲۲۶		۱۷	۶۰۹
۶۰/۱	۳۷/۱		۲/۸	۱۰۰

در این جدول اسامی از لحاظ اینکه کاملاً ایرانی و یا اینکه دارای دست‌کم یک عنصر غیرایرانی بوده‌اند، تحلیل و بررسی شد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود با وجود فضای انگلیسی اینترنت، هنوز اغلب کاربران ترجیح می‌دهند اسامی ایرانی برای خود برگزینند.

نتیجه‌گیری

در این بخش تلاش می‌شود یافته‌های تجربی به کمک نظریات ارائه شده و در چارچوب آن‌ها تفهیم و تحلیل شود. همان‌گونه که گفته شد، اینترنت تنها پدیده‌ای تکنولوژیک نیست و

دروازه‌های جهان جدیدی را روی کاربران خود گشوده است. امروزه، اینترنت به فضایی بدل شده است که کاربران می‌کوشند فارغ از سلسله‌مراتب ارزشی جهان روزمره خود به مشارکت در این عرصه جدید بپردازنند. اما ویژگی‌های عمومی کنش در این فضای مجازی تا حد زیادی برخاسته از سلیقه‌ها و منش افراد در زندگی روزمره است؛ اگرچه تعدادی آن را فضایی به دور از روابط هژمونیک هنجاربخش زندگی واقعی می‌دانند و تلاش می‌کنند فارغ از مناسبات قدرت در زندگی روزمره، تجربه جدیدی بیندوزند. نتایج تحلیل این پژوهش بنا بر ملاحظات روشی قابل تعمیم به کل فضای اینترنت و اسامی مستعار افراد نیست؛ اما نکات درخور توجهی نیز به دست می‌دهد که آن‌ها را می‌توان در چند بند خلاصه کرد:

- بوردیو معتقد است «منازعه قدرت» ویژگی فضای اجتماعی است که این منازعه در گفتار و زبان نیز به شکل «عادت» و هنجارهای زبانی ظهور می‌کند و آنچه گفتنش مجاز است و یا آنچه باید سانسور شود، برای کنشگران تعیین می‌کند. گروهی از افراد در فضای اینترنت تلاش می‌کنند تا با بهسخره گرفتن این هنجارها در این منازعه قدرت پیروز شوند. در واقع، آن‌ها در جهان جدید خود مناسبات قدرت حاکم را در جهان واقعی ویران می‌کنند و می‌کوشند جهانی نو بر مبنای هنجارها و مبانی جدید بنا کنند. به این اسم‌های مستعار دقیق کنید: helboy_6326/ferry_kasife/nooshinzeshte³ مانند زشت، کشیف یا جهنمی را برای خود بر می‌گزینند به نوعی صفاتی چون زیبا، تمیز و بهشتی بودن را به عنوان صفاتی مثبت و دارای ارزش اجتماعی بهسخره می‌گیرند و به آن‌ها دهن‌کجی می‌کنند. آن‌ها می‌کوشند تا بدین وسیله جهانی جدید بسازند که در آن هنجارهای رایج با هنجارهای حاکم بر زندگی روزمره تفاوت داشته باشد. شاید یکی از جذابیت‌های جهان مجازی را بتوان در تفاوت‌های ارزشی و هنجاری حاکم بر آن با جهان روزانه و واقعی دانست. باری، با تغییرات هنجاری، چارچوب‌ها و قواعد حاکم بر منازعات قدرت که به گمان بوردیو در زبان روزمره نمود می‌یابد، دگرگون می‌شود و جهانی جدید با هنجارها و حتی منازعاتی دگرگون شده بر ساخته می‌شود. بدین‌سان، افرادی که در زندگی روزمره خود شاید

بازندگان همیشگی منازعات قدرت رایج در زبان باشند، با ایجاد قواعد جدید و به سخره گرفتن هنجرهای زندگی واقعی، شانس خود را برای پیروزی در جهان جدید افزایش می‌دهند.

- گافمن در کتاب نمود خود در زندگی روزانه معتقد است افراد تلاش می‌کنند تا چهره‌ای از خود به نمایش بگذارند که برای دیگران مطلوب باشد و به وسیله آن بتوانند دیگران را تحت تأثیر قرار دهنند. افراد با برگزیدن نام مستعاری که معرف قیافه‌شان هم هست (که باعث می‌شود افراد طرف مقابل صحبت‌شان با توجه به انتظاراتی که از گفت‌وگو دارند آن‌ها را برای گفت‌وگو برگزینند) تلاش می‌کنند هم وجهی از شخصیت خود را به وسیله فرد مقابل گفت‌وگو مورد بررسی قرار دهنند و هم مورد توجه افرادی قرار گیرند که می‌خواهند آن‌ها را به خود جذب کنند.

نکته درخور توجهی که از داده‌های این تحقیق برمی‌آید، تلاش کاربران برای معرفی خود با کلمات و عباراتی است که ناظر بر وجود شخصیتی و رفتاری آنان و گاه وجود جسمی، جنسی و فیزیکی آن‌هاست. این موضوع می‌تواند بر درکی که افراد از خویشتن و یا از طرف گفت‌وگویشان دارند دلالت کند. بیش از نیمی از افراد مورد بررسی در انتخاب اسم، صفتی را به خود منسوب کرده‌اند که درصد فراوانی از آن‌ها را جملات ادبی و احساسی و یا جنبه‌ای اخلاقی و شخصیتی تشکیل می‌دهد (رك. جدول شماره ۱).

در این گروه می‌توان اسامی برگرفته از فرهنگ عامه و یا تاریخ را نیز قرار داد؛ نام‌های مستعاری مانند Shevchenko (فوتبالیست مشهور)، khordookhan_123 (شخصیت خیالی یکی از سریال‌های تلویزیونی)، fatali_shah2002 (شخصیت تاریخی از شاهان دوره قاجار)، adam_foroosh97 (کلمه‌ای برگرفته از ادبیات عامه و محاورات روزمره جوانان و نام ترانه پاپ معروف). افراد با توجه به برداشتی که از این اسامی دارند و تصور می‌کنند که مخاطبانشان هم از آن‌ها دارند، این نام‌ها را برای خود بر می‌گزینند.

گروه دیگری از این نام‌ها مربوط است به جملات شاعرانه و یا صفاتی که افراد برای خود انتخاب می‌کنند؛ مانند:

aylin_eghvagar2000/dost_khob62/atre_gole_yas123/biabansabz_64/reza_joker129

دسته دیگر این نام‌ها اسم خاص چیزهایی است که افراد نام آن‌ها را بر خود می‌نهند تا با آن خود را به دیگران بنمایانند؛ مانند neghab30/ woollf/ naghosklisa که این اسمی می‌تواند از اسمی فارسی یا غیرفارسی انتخاب شود.

نکته‌ای که باید در اینجا به آن اشاره کرد، استفاده کاربران اتاق‌های گفت‌و‌گو از شیوه خاص نگارش اسمی انتخابی خود برای بیان دقیق‌تر آن چیزی است که مورد نظرشان است. برای مثال کلمه wolf که در بالا با نگارشی خاص نوشته شده است: woollf در نگاه اول آن را از نظر املایی با اصل لغت، که در زبان انگلیسی به معنای گرگ است، متفاوت می‌کند. اما نویسنده به گونه‌ای آن را نوشته است تا خواننده به صورت مشدّد بخواند و نوع تلفظ مورد نظر نویسنده را از آن برداشت کند و یا بر صفت wolf بودن مورد نظر خود تأکید نماید. این گونه تغییر در املای کلمات برای رساندن منظور نویسنده که در واقع نوعی بریکولاژ است، در اسمی مستعار بسیار به چشم می‌خورد.

تمام آنچه گفته شد نمونه‌هایی از تلاش افراد برای اجرای نمایشی موفق و ارائه چهره‌ای دلپذیر برای مخاطبان است تا به قول گافمن آن‌ها را آن‌گونه که خود می‌خواهند تحت تأثیر قرار دهند. در این راه انتخاب کنندگان اسمی مستعار از تمام امکانات فرهنگی و اجتماعی جهان واقعی استفاده می‌کنند و با انتقال به فضای مجازی و دستکاری آن‌ها، از این اسمی به عنوان دست‌مایه‌های اجرای نمایش خود بهره می‌جوینند. گاه زمینه‌های تاریخی و جغرافیایی و گاه عالیق عامله مخاطبان را فرا می‌خوانند تا بتوانند تأثیری دلخواه‌تر بر آن‌ها به جا گذارند که به بعضی نمونه‌های آن در بالا اشاره شد.

یکی از ویژگی‌هایی که برای اینترنت برمی‌شمارند، توانایی آن در برقراری امکان حضور از راه دور برای کاربران و از بین بردن مرزها و ارزش‌های جغرافیایی است که درنتیجه وابستگی‌های جغرافیایی کاربران همواره ضعیفتر می‌شود. اگرچه کمرنگ شدن این وابستگی‌ها در اسامی تحلیل شده نمود دارد به گونه‌ای که درصد کمی از نام‌ها وابستگی‌های محلی و جغرافیایی افراد را نشان می‌دهد، هنوز هم می‌توان این وابستگی‌ها را در نام‌های مستعار مشاهده کرد. برای مثال / amir_ekbatan2005/ bache_chaloos1362

zagrosman اگرچه گونه‌هایی جدید از نام‌گذاری با توجه به جغرافیای مورد علاقه افراد است، نام اول تمایل به یک شهر، نام دوم تمایل به یک محله و نام سوم تمایل به یک رشته کوه و خاستگاه جغرافیایی بعضی از اقوام ایرانی را نشان می‌دهد.

آنچه نباید از نظر دور داشت این است که فضای مجازی به عنوان زمینه کنش، امکانات جدیدی را در اختیار کنشگران این عرصه قرار می‌دهد؛ اگرچه در همان حال محدودیت‌هایی را نیز برای آن‌ها ایجاد می‌کند؛ مانند عدم امکان ارتباط رودررو، ممکن نبودن استفاده فراوان از ارتباطات کلامی و بنا شدن ارتباطات مجازی، و ارتباطات بصری به جای ارتباطات سمعی. اما مهم‌ترین امکان جدیدی که این عرصه در اختیار کاربران قرار می‌دهد، آزادی از قید هنجارها و ارزش‌ها و محدودیت‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی رایج در زندگی روزمره است. فضای مجازی با این ویژگی‌ها توانسته است گونه‌جدیدی از حوزه عمومی را به عنوان بستر کنش‌های خالی از نظارت‌های هژمونیک به نمایش بگذارد. همین بستر اجتماعی جدید است که به کنشگران اجازه می‌دهد تا هنگام انتخاب اسم مستعار خود آزادانه هنجارهای جهان واقعی را دست‌کاری و جابه‌جا کنند تا نمایش خود را آن‌گونه که می‌پسندند اجرا کنند.

سرانجام، بر اساس اسامی تحلیل شده در این تحقیق، می‌توان سنخ‌شناسی‌ای بر حسب فراوانی گروه‌ها ارائه کرد: ۱. اسم اصلی فرد یا مشتقات آن؛ ۲. جملات ادبی و احساسی؛ ۳. نام فرد به همراه جنبه‌ای از شخصیتش؛ ۴. نام‌های برگرفته از فرهنگ عامه و تاریخ: رسانه‌ها، قهرمانان ورزشی و هنرمندان؛ ۵. نام‌های تأکید‌کننده بر شخصیت، منش و رفتار فرد؛ ۶. نام‌های دلالت‌کننده بر مکان‌های جغرافیایی مورد توجه و علاقه فرد؛ ۷. اسامی متفرقه دیگر.

گرایش‌های فرهنگی نیز همچون زبان نظامی باز است که اشکال ویژه و سبک‌ها و معناهای آن در فراگردی نایستا و در کاربردی واقعی پدید می‌آیند، تقویت می‌شوند و تعالی می‌یابند. سرشت آفرینشگرانه عادت بر چندین تصویر عمده نظری بوردو پای می‌فشارد: بازیگران اجتماعی هدفمند و پرکنش‌اند و فرهنگ را کورکورانه پدید نمی‌آورند. شیوه‌های رفتاری سازنده عادت شکل‌دهی می‌شوند؛ اما کاملاً سامانمند و قانون‌مدار نیستند (لال، ۱۳۷۹: ۱۰۵). از این‌روی، گاهی کنشگران می‌کوشند تا سامان اجتماعی را که به‌وسیله عادات به حفظ خود

تمایل دارد، بهم زنند. یکی از شیوه‌های بسیار رایج افراد در این موارد استفاده از شوخ طبعی (همان، ۷۱)، طنز و بهسخره گرفتن هنجارهای اجتماعی است. سرپیچی از مقررات اجتماعی گاه بیمارگونه و رفتاری کژکارانه و ناهنجار شمرده می‌شود. از دیدگاه پل بونیساک (۱۹۷۶)، قانون‌شکنی دلیل اصلی لذت بردن مردم از سیرک است. به نظر او، سیرک دقیقاً به این دلیل سرگرم‌کننده است که در آن نمونه‌های مورد انتظار زندگی روزمره گستته می‌شود و سپس نوآورانه و برای شکل دادن به واقعیتی تازه و حیرت‌آور بازسازی می‌شود (همان، ۷۵). در پیوند میان افکار بوردیو و آنچه در فضای اینترنت اتفاق می‌افتد، باید گفت افراد در این فضا با احساس آزادی از هژمونی هنجارهای اجتماعی، برای تغییر این هنجارها و عادت‌واره‌ها تلاش می‌کنند. آنان گاه با بهسخره گرفتن فضای نام‌ها در زندگی روزمره و گاهی نیز با عبور از مرزها و چارچوب‌های هنجاری پذیرفته شده در زندگی می‌کوشند خود را از قیدویند قوانین نانوشتۀ زندگی واقعی رها کنند. در این میان، بعضی نام‌ها به گونه‌ای انتخاب می‌شوند که به سادگی قابل رمزگشایی نیستند و نمی‌توان هویت دارنده آن نام را در جهان واقعی شناسایی کرد. این امر را شاید بتوان به تمایل دارندگان این نام‌ها به قطع ارتباط میان هویت حقیقی و مجازی و گرایش به ارتباط برقرار نکردن میان این دو جهان مربوط دانست.

منابع

- برگر، پترل و توماس لوکمان. (۱۳۷۵). *ساخت اجتماعی واقعیت*. ترجمه فریبهرز مجیدی. تهران: علمی و فرهنگی.
- بوردیو، پیر. (۱۳۸۱). *نظریه کنش، دلایل عملی و انتخاب عقلانی*. ترجمه مرتضی مردیها. تهران: نقش و نگار.
- بیتز، دانیل و فرد پلاگ. (۱۳۷۵). *انسان‌شناسی فرهنگی*. ترجمه محسن ثلاثی. تهران: علمی.
- جنکیز، ریچارد. (۱۳۸۵). *پیر بوردیو*. ترجمه لیلا جوافشاری و حسن چاووشیان. تهران: نشر نی.
- ذکایی، محمدسعید. (۱۳۸۳). «جوانان و فراغت مجازی». *فصلنامه مطالعات جوانان*. ش. ۶.
- رجب‌زاده، احمد. (۱۳۷۸). *تحلیل اجتماعی نام‌گذاری*. تهران: روش.

- رینزر، جرج. (۱۳۷۴). *نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر*. ترجمه محسن ثلاثی. تهران: علمی.
- فاضلی، محمد. (۱۳۸۲). *صرف و سبک زندگی*. قم: صبح صادق.
- گیدنر، آنتونی. (۱۳۸۱). *جامعه‌شناسی*. ترجمه منوچهر صبوری. تهران: نشر نی.
- لال، جیمز. (۱۳۷۹). *رسانه‌ها، ارتباطات و فرهنگ، رهیافتی جهانی*. ترجمه مجید نکودست. تهران: مؤسسه انتشاراتی روزنامه ایران.
- میلر، پیتر. (۱۳۸۲). *سوژه، استیلا و قدرت*. ترجمه نیکو سرخوش و افشین جهاندیده. تهران: نشر نی.
- مهدی‌زاده، سیدمحمد. (۱۳۸۳). *مجله رسانه*. ش. ۵۹

<http://www.ayande.ir/tarh/2007/01/post_1.html>

- Alford, R. D. (1988). *Naming and Identity: A Cross-cultural Study of Personal Naming Practices*. New Haven, CT: HRAF Press .
- George A. Collier & Victoria R. Bricker. (1970). "Nicknames and Social Structure in Zinacantan-American Anthropologist". New Series.Vol. 72. No. 2. pp. 289-302 .
- Goffman, Erving. (1963). "The Structure and Function of Situational Proprieties" in *the Goffman Reader*. Edited by Charles Lemert and Ann Branaman. Malden, MA: Blackwell Publishing. pp. 111-114.
- John A. McGeachy, III. (1978). "Student Nicknames for College Faculty. Western Folklore". Vol. 37. No. 4. pp. 281-296 .
- Jennings, Gayle. (2001). *Tourism Research*. Australia, Ltd: John Wiley & Sons.